

III

(Akty przygotowawcze)

EUROPEJSKI KOMITET EKONOMICZNO-SPOŁECZNY

548. SESJA PLENARNA EKES-U, 11.12.2019–12.12.2019

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego „Sprawozdanie Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Sprawozdanie dotyczące polityki konkurencji za rok 2018”

[COM(2019) 339 final]

(2020/C 97/08)

Sprawozdawca: **Gerardo LARGHI**

Wniosek o konsultację	Komisja Europejska, 15.10.2019
Podstawa prawna	Art. 304 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej
Sekcja odpowiedzialna	Sekcja Jednolitego Rynku, Produkcji i Konsumpcji
Data przyjęcia przez sekcję	19.11.2019
Data przyjęcia na sesji plenarnej	11.12.2019
Sesja plenarna nr	548
Wynik głosowania	197/0/1
(za/przeciw/wstrzymało się)	

1. Wnioski i zalecenia

1.1. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES) z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie Komisji Europejskiej (KE) dotyczące polityki konkurencji za rok 2018, które opiera się na podejściu mającym na celu wzmocnienie jednolitego rynku, rozwoju gospodarczego i celów polityki społecznej.

1.2. EKES uważa, jak podkreślił już w wielu dokumentach, że skuteczna i oparta na zasadach polityka konkurencji jest jednym z filarów Unii Europejskiej i instrumentem niezbędnym do urzeczywistnienia rynku wewnętrznego w rozumieniu Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w zgodności z celami zrównoważonego rozwoju, budową społecznej gospodarki rynkowej i postanowieniami filaru praw socjalnych⁽¹⁾.

1.3. EKES i Unia Europejska muszą utrzymywać stały dialog na ten temat z innymi instytucjami, społeczeństwem obywatelskim, a w szczególności ze stowarzyszeniami konsumentów.

⁽¹⁾ Art. 7, 9, 11 i 12 TFUE.

1.4. W związku z powyższym EKES wnosi, by przyznawaniu pomocy towarzyszyła zawsze maksymalna przejrzystość w zakresie przenoszenia kosztów na konsumentów oraz by konsumenci byli wyraźnie informowani o tych kosztach na fakturach⁽²⁾. EKES z zadowoleniem przyjmuje gotowość Komisji do przeciwdziałania wertykalnym i horyzontalnym ograniczeniom konkurencji, zwłaszcza w dziedzinie handlu elektronicznego, gdzie odczuwalne są skutki zachowań antykonkurencyjnych.

1.5. Szczególną uwagę należy zwrócić na sztuczną inteligencję, jeśli chodzi o praktyki dyskryminacji. Trzeba dostosować prawodawstwo UE, tak by zakazać dyskryminacji będącej wynikiem profilowania konsumenta za pomocą sztucznej inteligencji.

1.6. Duże zbiory danych mogą być wykorzystywane przeciwko konsumentom, m.in. ze szkodą dla ich dobrostanu, ponieważ na skutek profilowania konsumenta ogranicza się mu możliwości swobodnego wyboru.

1.7. EKES wnosi, by organy ochrony konkurencji dysponowały wiedzą fachową, kompetencjami i zasobami niezbędnymi do tego, by móc stosować szczegółowe przepisy i rozwiązywać poważne problemy w zakresie konkurencji, które szkodzą konsumentom.

1.8. Jeśli chodzi o pomoc państwa, EKES z zadowoleniem przyjmuje, że modernizacja kontroli umożliwiła skupienie uwagi władz na najważniejszych i najodpowiedniejszych sprawach, między innymi za pomocą platformy informatycznej „Transparency Award Module” (moduł przejrzystości przyznawania pomocy państwa).

1.9. EKES podkreśla potrzebę spójności między polityką ochrony środowiska a polityką pomocy państwa. W szczególności zwraca uwagę na trwający przegląd wytycznych w sprawie pomocy państwa w dziedzinie energetyki i ochrony środowiska.

1.10. EKES z zadowoleniem przyjmuje, że wytyczne Komisji w sprawie pomocy państwa mają na celu zapewnienie wolnej konkurencji na europejskim rynku energetycznym dzięki przetargom neutralnym pod względem technologicznym, które są niezbędne dla stworzenia różnych technologii wykorzystywanych w sektorze energii ze źródeł odnawialnych oraz dla odpornego i konkurencyjnego europejskiego rynku energetycznego, który będzie gwarantował bezpieczeństwo dostaw. EKES wzywa Komisję i państwa członkowskie do przyjęcia kompleksowej strategii długoterminowej, a nie podejścia opartego na krótkoterminowych środkach naprawczych, które nie pozwalają na bardziej konkretne i trwalsze pobudzanie wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy. W związku z tym byłoby pożądane, aby Komisja sporządziła analizę porównawczą dotyczącą różnych planów wspierania przemysłu wytwórczego, jakie przyjęto niedawno w USA, Chinach i Korei⁽³⁾.

1.11. Jeśli chodzi o konkurencję z przedsiębiorstwami spoza UE, EKES wnosi, by zagwarantowano takie same przepisy socjalne i środowiskowe, aby zapewnić równe warunki działania.

1.12. Mając na uwadze osiągnięcie wolnego rynku społecznego, EKES podkreśla znaczenie polityki konkurencji, która godziłaby cele społeczne i ekonomiczne pracowników i konsumentów z zachowaniem konkurencyjnej i skutecznej struktury produkcji.

1.13. EKES uważa, że przepisy dotyczące rynku wewnętrznego w zakresie prawa do swobodnego przepływu (w szczególności osób, ale także usług, towarów i kapitału) są podstawowymi elementami prawa Unii oraz że należy zagwarantować delegowanie pracowników i swobodny przepływ usług, aby uniknąć wszelkich form dumpingu socjalnego.

1.14. EKES wyraża zdziwienie, że w sprawozdaniu nie wspomniano o wyraźnym impasie w negocjacjach między Radą a PE na temat powództw zbiorowych w następstwie wniosku w sprawie nowego ładu dla konsumentów. Kwestia ta zaś jest niezbędna do sfinalizowania systemu skutecznego odszkodowania za straty poniesione przez konsumentów w związku z naruszeniem przepisów antymonopolowych.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniająca dyrektywę 2012/27/UE (Dz.U. L 158 z 14.6.2019, s. 125).

⁽³⁾ Dz.U. C 197 z 8.6.2018, s. 10.

2. Streszczenie sprawozdania dotyczącego polityki konkurencji za rok 2018

2.1. W sprawozdaniu z 2018 r. poruszono takie zagadnienia jak gospodarka cyfrowa, usługi finansowe, energia i środowisko, rolnictwo i żywność, transport i przemysł produkcyjny oraz kwestie takie jak zdecentralizowane stosowanie uprawnień antymonopolowych w państwach członkowskich i szeroka współpraca międzynarodowa.

2.2. Codzienna praktyka Komisji w zakresie egzekwowania przepisów opiera się na następujących zasadach: niedyskryminacji, sprawiedliwości, przejrzystości, przewidywalności, prawa do bycia wysłuchanym oraz ochrony poufności. „Ochrona dobra konsumentów” jest wyraźnie celem interwencji KE w zakresie prawa konkurencji.

2.3. Era cyfrowa stawia nowe wyzwania w prawie konkurencji, takie jak wykorzystywanie dużych zbiorów danych, algorytmów i sztucznej inteligencji (SI).

2.4. W celu „usprawnienia procedur w sprawach z zakresu konkurencji” Komisja Europejska opublikowała zaktualizowany przewodnik dla przedsiębiorstw w odniesieniu do tajemnic handlowych i innych poufnych informacji w postępowaniach dotyczących ochrony konkurencji, a także wytyczne w sprawie korzystania z kręgów osób zaufanych.

2.5. Okazało się, że nagradzanie współpracy przedsiębiorstw w postępowaniach dotyczących ochrony konkurencji skutecznie wpłynęło na wspieranie Komisji w zwiększaniu znaczenia i wpływu jej decyzji przez przyspieszenie prowadzonych dochodzeń.

2.6. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1⁽⁴⁾ („dyrektywa ECN+”) umożliwia organom ochrony konkurencji państw członkowskich skuteczniejsze wdrażanie unijnych reguł konkurencji.

2.7. Modernizacja polityki pomocy państwa ułatwiła państwom członkowskim wdrażanie środków wspierających inwestycje, wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy. Szybkie wdrożenie środków pomocy państwa w państwach członkowskich wywarło znaczny wpływ na obniżenie kosztów w przypadku mniej zakłócających konkurencję środków państwowych.

2.8. Postępowanie ugodowe KE umożliwiło szybsze wykrywanie karteli, uwalniając środki na inne dochodzenia i zmniejszając koszty dochodzeń. Ponadto przedsiębiorstwa skorzystały na szybszym podejmowaniu decyzji.

2.9. W sprawozdaniu z 2018 r. zwrócono uwagę na decyzje podjęte w 2018 r. (i w latach poprzednich) w odniesieniu do karteli w sektorze motoryzacyjnym oraz na rozpoczęcie dogłębnej analizy ewentualnej zмовy między producentami samochodów w kwestii rozwoju technologicznego systemów oczyszczania spalin.

2.10. Gospodarka cyfrowa

2.10.1. Polityka konkurencji stanowi integralny element tworzenia dobrze funkcjonującego jednolitego rynku cyfrowego. Należy więc uniemożliwić „gigantom sieciowym” wykorzystywanie swojej siły rynkowej w celu osłabienia konkurencji, a tym samym osłabienia innowacji na rynkach cyfrowych.

2.10.2. Utrzymanie cen odsprzedaży na platformach handlu elektronicznego jest jednym z najbardziej powszechnych ograniczeń w gospodarce cyfrowej. Aby utrzymać ceny odsprzedaży, w większym stopniu wykorzystuje się algorytmy wyceny.

2.11. Pomoc państwa w zakresie gospodarki ekologicznej wspiera inwestycje niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa dostaw przy jednoczesnej dekarbonizacji europejskiego systemu energetycznego.

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1 z dnia 11 grudnia 2018 r. mająca na celu nadanie organom ochrony konkurencji państw członkowskich uprawnień w celu skutecznego egzekwowania prawa i zapewnienia należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego (Dz.U. L 11 z 14.1.2019, s. 3).

2.12. Przemysł energetyczny

2.12.1. Zatwierdzenia pomocy państwa przyznane w 2018 r. w sektorze energii ze źródeł odnawialnych skłoniły państwa członkowskie do promowania zrównoważonej energii i zmniejszenia kosztów dla konsumentów systemu energii elektrycznej jako całości.

2.12.2. Komisja stwierdziła, że środki pomocy państwa przyczynią się do zapewnienia bezpieczeństwa dostaw, nie powodując wzrostu cen dla konsumentów ani nie uniemożliwiając przepływu energii elektrycznej poza UE.

2.12.3. UE musi zwiększyć udział energii ze źródeł odnawialnych w swoim koszyku energetycznym w obszarze dywersyfikacji dostaw gazu oraz przyjąć ukierunkowane unijne i krajowe przepisy w zakresie energetyki.

2.13. Konkurencja na jednolitym rynku

2.13.1. KE zakazała wnioskowanego przez Siemens przejęcia Alstomu. Zezwoliła na połączenie przedsiębiorstw Bayer i Monsanto w sektorze rolno-spożywczym, ale uzależniła je od zbycia pewnych aktywów. W odniesieniu do rynku stali zatwierdzono przejęcie ILVA przez Arcelor Mittal, warunkując je dokonaniem pewnych transakcji zbycia. Planowane przejęcie Alstomu przez Siemens zostało zablokowane, ponieważ miałyby szkodliwy wpływ na konkurencję.

2.14. Sektor finansowy

2.14.1. Ogólna stabilizacja sektora ograniczyła interwencje z wykorzystaniem budżetów publicznych w przypadku pomocy państwa w tym sektorze. Niemniej jednak w niektórych państwach członkowskich kredyty zagrożone nie zostały jeszcze wyeliminowane.

2.15. Zapewnienie równych warunków w zakresie podatków

2.15.1. Należy stworzyć równe warunki dla przedsiębiorstw, aby mogły one konkurować w oparciu o swoje osiągnięcia. Państwa członkowskie nie mogą oferować korzyści podatkowych przedsiębiorstwom wielonarodowym ze szkodą dla MŚP.

3. Uwagi ogólne

3.1. W sprawozdaniu z 2018 r. opracowano podejście mające na celu wzmocnienie jednolitego rynku, rozwoju gospodarczego i celów polityki społecznej.

3.2. Gospodarka cyfrowa będzie wymagała znacznych inwestycji – około 500 mld EUR – w ciągu najbliższych dziesięciu lat, aby udało się osiągnąć cele w zakresie łączności. Konieczne jest wprowadzenie solidnej polityki konkurencji, zwłaszcza na obszarach wiejskich i mniej zurbanizowanych.

3.3. Era cyfrowa stawia nowe wyzwania w dziedzinie prawa konkurencji, takie jak wykorzystywanie dużych zbiorów danych, algorytmów i sztucznej inteligencji (SI). Należy zatem dołożyć starań, aby „giganci techniczni” nie wykorzystywali swojej siły rynkowej w celu osłabienia konkurencji. Organy ochrony konkurencji powinny dysponować wiedzą fachową, kompetencjami i zasobami niezbędnymi do tego, by móc stosować szczegółowe przepisy i rozwiązywać – zanim będzie za późno – poważne problemy w zakresie konkurencji, które szkodzą konsumentom.

3.4. Wdrażanie powinno również opierać się na aktywnym wykorzystaniu badań sektorowych i narzędzi gromadzenia informacji.

3.5. Należy unikać wszelkich opóźnień w stosowaniu zasad, aktywnie wykorzystując zestaw narzędzi w dziedzinie konkurencji (np. decyzje tymczasowe) w przypadkach, w których istnieje wyraźna szkoda dla konkurencji i konsumentów.

3.6. Jest bardzo ważne, by przenieść ciężar dowodu na przedsiębiorstwa łączące się na rynkach cyfrowych, tak by były w stanie udowodnić, że porozumienia te nie będą zakłócać konkurencji.

3.7. Należy dokładniej ocenić, czy operatorzy mogą blokować wchodzenie na rynek, a tym samym ograniczać wybór konsumentów i przepływ informacji oraz manipulować zachowaniami użytkowników.

3.8. Aby zwrócić uwagę na problemy w zakresie konkurencji wynikające z niektórych praktyk, należałoby udzielić przedsiębiorstwom wytycznych i pomóc im prowadzić działalność w granicach przepisów prawa.

3.9. Sztuczna inteligencja ma obecnie wpływ na politykę cenową lub jej monitorowanie, co niesie ze sobą niebezpieczne konsekwencje. Algorytmy umożliwiają platformom handlu elektronicznego kontrolowanie i ograniczanie swobody sprzedawców detalicznych w prowadzeniu polityki cenowej oraz kontrolowanie i ograniczanie konkurencji w sektorze wielkich sieci sprzedaży detalicznej (przy pomocy nieuczciwych praktyk, których nie można utrzymać w przyszłości).

3.10. To samo zjawisko występuje w sektorze turystyki, w którym platformy sprzedaży produktów turystycznych cechuje nadużywanie pozycji dominującej. Istnieją cztery główne sieci sprzedaży, które mają ogromną władzę nad hotelami, niewielkimi operatorami oraz MSP.

3.11. Szczególną uwagę należy zwrócić na sztuczną inteligencję, jeśli chodzi o praktyki dyskryminacji. Trzeba dostosować prawodawstwo UE, tak by zakazać dyskryminacji będącej wynikiem profilowania za pomocą sztucznej inteligencji.

3.12. EKES z zadowoleniem przyjmuje decyzję Komisji, by uznać przedsiębiorstwa stosujące algorytmy za wyłącznie odpowiedzialne za działania, od których są zależne. Duże zbiory danych mogą być wykorzystywane przeciwko konsumentom, m.in. ze szkodą dla ich dobrostanu, ponieważ profilując konsumenta ponad wszelką miarę, ogranicza się mu możliwości wyboru.

3.13. Zdaniem EKES-u wpływ dużych zbiorów danych na konkurencję ma i będzie miał coraz większe znaczenie. Nadmiernie interwencyjna polityka mogłaby jednak ograniczyć zachęty do innowacji (tj. lepszych usług i niższych cen, które mogłyby zależeć od innowacji w zakresie dystrybucji produktów i platform zakupowych).

3.14. Przewaga nad konkurentami pod względem dużych zbiorów danych może umożliwiać pierwszoplanowym podmiotom zajmowanie dominującej pozycji na rynku. Techniki masowej analizy (handel danymi, marketing internetowy, rozpoznawanie wzorców, szacowanie popytu, optymalizacja cen) mogą okazać się praktykami wykorzystywania.

3.15. W kontekście strategii na rzecz jednolitego rynku cyfrowego dochodzenia Komisji Europejskiej wykazały, że ograniczenia cen odsprzedaży są zdecydowanie najbardziej rozpowszechnionymi ograniczeniami konkurencji na rynkach handlu elektronicznego. W 2018 r. Komisja Europejska wydała szereg decyzji nakładających grzywny na przedsiębiorstwa za wprowadzanie ograniczeń cen odsprzedaży w internecie z naruszeniem unijnych reguł konkurencji.

3.16. Co się tyczy podatków, EKES z zadowoleniem przyjmuje działania podjęte przez Komisję w 2018 r. Jednocześnie również w tej kwestii ważne jest zapewnienie uczciwej konkurencji między różnymi krajami. W szczególności należy zachować większą czujność w odniesieniu do interpretacji indywidualnych prawa podatkowego i nielegalnych przewag konkurencyjnych uzyskanych dzięki porozumieniom między niektórymi krajami a wielkimi graczami, które zakłócają wolny rynek i powodują szkody dla MŚP, a także prowadzą do nieuczciwej konkurencji między krajami.

3.17. W odniesieniu do energii EKES zauważa, że w niektórych krajach nadal nie zagwarantowano pełnej i ogólnej przejrzystości rachunków gospodarstw domowych. Brak przejrzystości ogranicza świadomy wybór konsumentów, sprzyjając jednocześnie zachowaniu status quo na korzyść wielkich graczy.

3.18. Rolnictwo i żywność. W tym sektorze ważna jest ochrona produkcji z europejską nazwą pochodzenia w sektorze rolno-spożywczym. Sektor nasion i pestycydów ma zasadnicze znaczenie dla rolników i konsumentów, ale budzi również obawy wykraczające poza ochronę konsumentów, bezpieczeństwo żywnościowe i zapewnienie zgodności z normami środowiskowymi i klimatycznymi.

3.19. W odniesieniu do transportu EKES sugeruje, by Komisja zbadała, czy i w jakim stopniu zwolnienie z podatku od paliw lotniczych mogłoby stanowić nienależną pomoc dla linii lotniczych w porównaniu z transportem kolejowym.

3.20. Aby zapewnić równowagę między wolnością rynkową a koncentracją, niewystarczające wydaje się odniesienie do konkurencji ze strony innych wielkich graczy globalnych, zwłaszcza z krajów zamkniętych dla zagranicznej konkurencji. W związku z tym proponuje się, aby jako alternatywę dla połączeń przedsiębiorstw, które osłabiają konkurencję, podjąć działania na rzecz przezwyciężenia barier wejścia na rynki państw trzecich, silniejszych zachęt podatkowych w dziedzinie badań i rozwoju, porozumień między europejskimi producentami w celu koordynacji strategii eksportowych oraz inwestycji zagranicznych.

3.21. W każdym razie ochronę konsumentów należy równoważyć działaniami na rzecz wspierania i promowania przedsiębiorstw innowacyjnych i MŚP (za pomocą instrumentów, które nie szkodzą dynamicznej konkurencji na rynku), co jest najlepszym sposobem tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy i dynamicznego zrównoważenia systemu produkcji.

3.22. Co się tyczy rynku pracy i ochrony konkurencji, EKES uważa, że jedną kwestii, co do których należy podjąć działania w celu zapewnienia prawdziwie wolnej konkurencji między przedsiębiorstwami na obecnym rynku, są ramy prawne dotyczące poszanowania podstawowych praw socjalnych oraz swobodnego przepływu pracowników i usług.

3.23. Celem jest zapobieganie wszelkim formom „dumpingu socjalnego” (nieuczciwej konkurencji w zakresie płac i warunków pracy, która prowadzi do stałego pogarszania sytuacji), aby zapewnić równe traktowanie pracowników, niezależnie od miejsca pracy i pochodzenia, oraz niedyskryminację pracowników i przedsiębiorstw w miejscu wykonywania pracy.

3.24. EKES wyraża zdziwienie, że w przeciwieństwie do wszystkich sprawozdań przygotowanych w ostatnich latach Komisja po raz pierwszy w żaden sposób nie odniosła się w obecnym sprawozdaniu i w towarzyszącym mu dokumencie roboczym SWD(2019)297 final do braku postępów w dziedzinie powództw zbiorowych jako środka promowania skutecznego odszkodowania za straty poniesione przez konsumentów w związku z naruszeniem przepisów antymonopolowych, które nie są objęte zakresem stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/104/UE⁽⁵⁾ w sprawie roszczeń odszkodowawczych z tytułu naruszenia prawa konkurencji, w szczególności biorąc pod uwagę opinię EKES-u⁽⁶⁾ w sprawie wniosku Komisji dotyczącego nowego ładu dla konsumentów⁽⁷⁾ oraz decyzję Rady o wyłączeniu wszystkich powództw zbiorowych z nowej dyrektywy⁽⁸⁾, która i tak – zdaniem Komitetu – była niedostateczna.

4. Uwagi szczegółowe

4.1. Jeżeli chodzi o cyfryzację, EKES zgadza się z decyzją KE o jej priorytetowym potraktowaniu i skoncentrowaniu programu na rzecz konkurencji na lata 2021–2027 na wyzwaniach związanych z dużymi zbiorami danych, algorytmami i sztuczną inteligencją. EKES wzywa KE do podjęcia działań następczych w związku ze sprawozdaniem w sprawie polityki konkurencji w erze cyfrowej z kwietnia 2019 r., zwłaszcza w odniesieniu do:

4.1.1. strategii, które należy wdrożyć w celu przeciwdziałania wszelkim ograniczeniom konkurencji i wolnego rynku nakładanym przez platformy cyfrowe, w tym w sektorze handlu oraz turystyki;

4.1.2. rzeczywistej i pełnej wiedzy oraz możliwości przekazywania danych osobowych z każdej platformy przez użytkownika-konsumenta;

4.1.3. zwalczania wszelkich form wykluczenia przedsiębiorstw, które to przedsiębiorstwa są uznawane przez niektóre platformy cyfrowe za potencjalnie niebezpieczne dla ich pozycji dominującej;

4.1.4. zachowanie wolnego rynku poprzez ochronę małych przedsiębiorstw typu start-up mających potencjał na rynku i często wchłanianych przez duże podmioty sektora cyfrowego, które postrzegają je jako przyszłych niebezpiecznych konkurentów.

⁽⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/104/UE z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie niektórych przepisów regulujących dochodzenie roszczeń odszkodowawczych z tytułu naruszenia prawa konkurencji państw członkowskich i Unii Europejskiej, objęte przepisami prawa krajowego (Dz.U. L 349 z 5.12.2014, s. 1). (Dz.U. C 440 z 6.12.2018, s. 66).

⁽⁶⁾ Dz.U. C 440 z 6.12.2018, s. 66.

⁽⁷⁾ Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie powództw przedstawicielskich w celu ochrony zbiorowych interesów konsumentów i uchylającej dyrektywę 2009/22/WE, COM(2018) 184 final – 2018/0089 (COD).

⁽⁸⁾ Zob. dokument PE-CONS 83/19 z 18 października 2019 r..

- 4.2. EKES uważa, że podmioty, które na wszystkich szczeblach powierzyły platformom cyfrowym zadania leżące w ogólnym interesie, powinny również dysponować środkami legislacyjnymi umożliwiającymi dostęp do algorytmów wykorzystywanych przez te platformy i ich kontrolę.
- 4.3. EKES sugeruje, by KE wzmocniła środki kontroli stosowania umów o wolnym handlu i chroniła swobodę dostępu przedsiębiorstw europejskich do rynków światowych.
- 4.4. W tym kontekście należy zapewnić rzeczywistą wzajemność na światowych rynkach zamówień publicznych.

Bruksela, dnia 11 grudnia 2019 r.

Luca JAHIER
Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
